

J. Scavenius: I Fjor, da et meget lignende Forslag var fremme her i Tinget, indtog jeg en anden Stilling, end jeg har ment det rigtigt at indtage i Mar. Jeg troede den Gang, at det var muligt at komme frem ad den Vej, at søge gennem mindre Forbedringer af den nuværende Tilstand at komme ud over de værste Ulemper, som den giver. Jeg stillede i den Henseende et Forslag, der ganske vist hvilede paa et andet Grundlag end det, her ligger for, nærmere hvilede paa det Grundlag, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, stærkt har udtalt sig for. Men det blev mig i Fjor tydeligt, at noget saadant, som jeg ønskede, nemlig at indskrænke den interkommunale Beskatning meget betydeligt ved at undtage de faste Ejendomme derfra, er ikke til at gennemføre, og endnu mere er jeg naturligvis bleven bestyret deri ved at se, at Regeringen i Mar er fremkommen med et Forslag, der meget væsentlig stemmer med, hvad Udvalgets Flertal i Fjor foreslog i sin Betænkning. Nu er der vel i og for sig ikke noget i Vejen for, at de 2 Tanker, som jeg havde nedlagt i mit Forslag i Fjor, kunde indarbejdes i den Kamme, som af Regeringen er forelagt i Mar; men, som sagt, jeg har opgivet Haabet om at faa Sagen indskrænket til noget forholdsvis saa lidet, som jeg i og for sig maatte ønske, og jeg er derfor gaaet med til Behandling af Lovforslaget, som det foreligger i alle dets Enkeltheder og paa det Grundlag, der foreligger; thi hvad dette sidste angaar, maa jeg over for den ærede sidste Taler, der har udtalt sig meget bestemt for et andet Grundlag, udtale, at stønt jeg i og for sig finder det Grundlag, han ønsker gennemført, i det mindste lige saa godt som det, der er forelagt fra Regeringens Side, og i Birkeligheden nok saa rationelt, har det jo for det første vist sig, at det ikke i den lange Tid, hvori vi have forhandlet denne Sag, det ene Mar efter det andet, har været muligt at faa det gennemført. Regeringen har engang staaet paa omtrent det samme Grundlag — det var en tidligere Regering — men den nuværende Regering er bestemt derimod, og dette Tings Flertal synes ogsaa at være derimod, efter som dets og dets Udvalgs Flertals Stilling var i Fjor, saa at allerede af den Grund synes det mig, at man maa forlade det Grundlag og gaa over til det, der nu ligger for, hvis man overhovedet vil have noget ud af Sagen. Men dernæst vil jeg dog tillade mig at sige, at fordi man nu gaar ind paa det Grundlag, her foreligger, fordi man søger at faa noget igennem, er det dermed ikke udelukket, at man

en Gang i Fremtiden kan gaa videre; thi det er jo til syvende og sidst kun at gaa et Skridt videre, at gaa over til det, som det ærede Medlem vil, det Skridt nemlig, at lade Næringskommunen i en ganske anden Grad faa Statter af al den Indtægt, der falder i Kommunen, end det foreliggende Forslag vil. Det Skridt videre er ikke udelukket, fordi man nu gør det Skridt, der her er Tale om i Mar.

Inden jeg gaar ind paa de Hovedbetragtninger, som for mig have ligget til Grund for den Del, jeg har taget i Udvalgets Arbejder, hvorunder jeg vil komme til nærmere at omtale det Forslag, jeg har stillet om Hartkornsaffrivningen, og enkelte andre Forslag af mere vidtrækkende Betydning, skal jeg tillade mig kortelig at gennemgaa de Vædringsforslag, der fuldstændig holde sig inden for den mere indskrænkede Kamme, som Regeringen har givet sit Lovforslag, baade de Forslag, jeg har deltaget med andre Medlemmer i at stille, og nogle enkelte Forslag, som jeg har været alene om. Naar Flertallet foreslaar, at Tidsgrænsen for et stattepligtigt Ophold i en Kommune skal ansættes til to Maanedes, har jeg ikke kunnet gaa med dertil. Jeg kan meget godt se, at saa stærk Nedsættelse vil være til stor Fordel for de Nord for Kjøbenhavn liggende Kommuner, de saakaldte Landliggerkommuner, men jeg kan ikke ganske erkende, at et to Maanedes Ophold kan med Rette kaldes fast Ophold, der begrunder Stattepligt. Nu, det kan altid være en Skønssag, men et Fjerdingaar eller tre Maanedes har forekommet mig at være en tilstrækkelig Indrømmelse til de Fordringer, der fra den Side stilles. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Underændringsforslag om, at to Maanedes forandres til tre. § 2 i Lovforslaget betragter jeg naturligvis næst efter selve de interkommunale Regler, der her foreslaas, som den vigtigste. Uden § 2 i Lovforslaget vilde det aldrig falde mig ind at give dette Lovforslag min Stemme. Jeg vilde ubetinget stemme imod. Begrundelsen af § 2 i sin Almindelighed skal jeg ikke her komme

Rettelser.

- Sp. 4542 S. 19 f. n.: „Medlem for“ læs: „Medlem iffe for“.
 — — S. 18 f. n.: „ved dog“ læs: „ved endog“.
 — — S. 17 f. n.: „er“ læs: „var“.